

Fra inden- og udenbyes Venner.

Kvinder i Kirken. Dette skal jo efter manges Mening være det sidste Sted, de faar Lov at komme. At sige: de maa nok sidde der som Mandens „tre og lyttende Delfin“, men Manden skal være deres „Sanger, som de høre spille“, Men Tiderne bliver underlige, for nu er der ikke mindre end to Kirker, hvor Kvinden faar Lov at spille for Mænd saavel som Kvinder. Frk. Petra Raffenberg er konstitueret som Organist i sin Fødeby, Middelfart, og Frk. Th. Glæser er konstitueret som Organist efter sin Fader i Fredriksborg Kirke.

Lad gaa. Disse to Kvinder tier dog selv — det er jo en Mand, der træder Luften ind i Bælgen. Men hør videre.

I Bladene læses for Tiden under „Ledige Embeder og Bestillinger“, at der er et Embede ledigt for en Lærerinde i Sigersted ved Ringsted og der staar disse mærkelige Ord at læse: „Det bemærkes, at den Lærerinde, som ansættes, er tilpligtet at lede Kirkesangeren ved Guds-tjenesten i Sigersted Kirke, idet Kirkesangeren spiller Orgelet“.

Naar det kommer hertil, da turde det være paa Tiden at minde om, at ikke alene har St. Paulus lagt det alvorligt paa Hjerte, at Kvinderne skal tie i Forsamlingerne, men at ogsaa andre har sagt det samme. Skrev ikke en dansk Præst for tre hundrede og halvtredsindstyve Aar siden i sit Hjertes Nidkærlighed disse Ord: „St. Paulus vil, at Kvinder skulle ikke tale i Kirken, men være kværtavse og i Stilhed, men den danske Gudstjeneste tværtimod giver dennohm Aarsage ikke alsomeneste at tale men og at kvæde med klynkende Stemme, hvorudaf Manges Sind og Hjerter røres mer til syndige Tanker end til nogen Gudelighed. — — Er det mod St. Pauli Ord, at Kvinder tale eller spørge udi kristne Forsamlinger, meget mer er det mod hans Bud, at de kvæde og klynke med de Noder og Lader, som have mer Fanzun efter Springedans end hellige Psalmer og Lovsang“.

Ja, saadan skrev man den Gang, men nu er det gaaet saa vidt, at Kvinden ikke blot ikke behøver at være i Stilhed, men at hun baade med Spil og med Sang faar Lov at „byde over Manden“. Maa man nu ikke spørge: Hvor glide vi hen?

Deres ærbødige

Mandfolk.

Et Tillidsvotum. Forleden hændte det, da Toget fra Odense holdt ved en Landstation, at en Mand kom hen til en 3dje Klasses Damekupé og spurgte, om der ikke var en af de Rejsende, der skulde til en bestemt Station, som han nævnte? Jo, en ung Pige skulde netop hertil. Om hun da ikke vilde gaa et Ærinde for ham? Jo, det vilde hun nok, naar det ikke var for langt. Nej, svarede han, det var kuns tli Kromanden der, og han vilde da bede hende om at gjøre ham den Tjeneste at bringe denne 375 Kr., som han skyldte ham, og blot sige, at det var for de Køer, han vidste nok.

Derpaa tog Manden et Papir op og fremlagde 3 Hundredekronesedler, 7 Tikronesedler og 5 Kroner til, og han gav Pigen dem med de Ord, at